

Sygn. akt II Cz 176/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2012 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2012 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanego Z. Z. na postanowienie Sądu Rejonowego

w Dzierżoniowie z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 427/12,

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Starosty (...)

przeciwko M. Z. i Z. Z.

o zapłatę 6.824,76 zł

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy odrzucił apelację pozwanego Z. Z. od wyroku z dnia 19 grudnia 2012 r., gdyż pozwany, mimo wezwania, nie uzupełnił wszystkich braków formalnych apelacji, mianowicie nie przytoczył zarzutów skierowanych przeciwko rozstrzygnięciu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc w istocie o jego uchylenie, pozwany podniósł, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniesionej przez niego apelacji przez przytoczenie zarzutów skierowanych przeciwko wyrokowi było bezpodstawne, gdyż jego apelacja zawierała uzasadnienie, mówiące o łamaniu prawa i procedury odnoszącej się do tego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 368 § 1 kpc apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: 1. oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części,

2. zwięzłe przedstawienie zarzutów, 3. uzasadnienie zarzutów, 4. powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynika później, 5. wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia. Z akt sprawy wynika, że pozwany został wezwany do usunięcia braków formalnych wniesionego środka odwoławczego, m. in. przez przytoczenie zarzutów skierowanych przeciwko rozstrzygnięciu,

jednakże wezwanie to, mając na uwadze treść wniesionej apelacji, nie było uzasadnione. Wprawdzie w swej apelacji pozwany nie wyodrębnił poszczególnych zarzutów, jednakże podniósł, że zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z prawem, zakwestionował też podstawę prawną dochodzonego w sprawie roszczenia, zatem - chociaż zarzuty te były lakoniczne i nieprecyzyjne, to jednak zostały podniesione i nie było podstaw do wzywania pozwanego do uzupełnienia apelacji w tym zakresie. Skoro więc skarżący sformułował zarzuty skierowane przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu, to Sąd Rejonowy powinien nadać bieg jego apelacji, jeżeli – po usunięciu stwierdzonych uchybień - nie była dotknięta innymi brakami.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.